

חַת־ת לַיּוֹם רַבִּיעִי פְּרֻשֵׁת פְּנִיחַס ט"ז תמוז, ה'תש"פ

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמֵשׁ / יוֹם רַבִּיעִי עִם רִשׁוֹי

בְּחֲמֵשׁ הַיּוֹם מְסִימִים אֶת סִיפּוּרן שֶׁל בְּנוֹת צֶלְפָּחֵד. ה' אָמַר לְמֹשֶׁה שֶׁהוּא עֵתִיד לְהִסְתַּלַּק מֵהָעוֹלָם בְּקִרְבֵּן וּמֹשֶׁה דוֹאֵג שֶׁיְהִיָּה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל מְנַהֵיג שִׂידָאָג לָהֶם אַחֲרַי מוֹתוֹ.

בְּנוֹת צֶלְפָּחֵד מְאֹד מְאֹד רְצוּ נַחֲלָה בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. זֶה הַסֵּבָה שֶׁמֹּשֶׁה שָׁאַל אֶת ה' מַה לַעֲשׂוֹת?

ה' אָמַר לְמֹשֶׁה שֶׁבְּנוֹת צֶלְפָּחֵד צוֹדְקוֹת וְלִכְל מִשְׁפָּחָה מְגִיעַ לְקַבֵּל נַחֲלָה בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. בְּדָרוֹךְ כָּלל כְּשֶׁהָאָב נִפְטָר הַנַּחֲלָה עוֹבְרֶת לְבְנָיו. אָבֵל אִם אֵין בְּנִים, הַנַּחֲלָה עוֹבְרֶת לְבְנוֹת. וְאִם חֵס וְשָׁלוֹם גַּם אֵין בְּנוֹת הַנַּחֲלָה צְרִיכָה לַעֲבוֹר לְאָחִיו אוֹ לְקְרוֹב מִשְׁפָּחָה קְרוֹב בְּיוֹתֵר. לְכֵן בְּנוֹת צֶלְפָּחֵד תִּקְבְּלֶנָה נַחֲלָה בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְהִיא תִשָּׂאֵר שֶׁל מִשְׁפַּחְתָּן לְנֶצַח.

~

מֹשֶׁה רָבְנוּ קוֹה שֶׁהֵיִת וְה' אָמַר לוֹ עַל חִלּוּקַת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, אוֹלֵי בְטָלָה הַגְּזֵרָה וּמֹשֶׁה יִכּוֹל לְהַכְּנִס לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. אָבֵל ה' אוֹמֵר לוֹ שְׁלֵא. בְּקִרְבֵּן הוּא יַעֲלֶה עַל הַר נֶבֹ, וּמֹשֶׁה יִכּוֹל לְרַאוֹת אֶת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אָבֵל לֹא יִכּוֹל לְהַכְּנִס אֵלֶיהָ. הוּא יִסְתַּלַּק בְּהַר נֶבֹ כְּמוֹ שֶׁאֶהְרֵן נִפְטָר – בְּמִיתַת נְשִׁיקָה (הַיּוֹת וּמֹשֶׁה רָצָה בְּזָה).

כְּשֶׁמֹּשֶׁה שָׁמַע שֶׁהוּא עוֹמֵד בְּקִרְבֵּן לְהִסְתַּלַּק מֵהָעוֹלָם מֹשֶׁה חָשַׁשׁ מְאֹד עַל דְּבַר אֶחָד. מִי יְדָאָג לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל? הָאֵם הַמְנַהֵיג הֵבֵא יְדָאָג לְכָל אֶחָד וְאֶחָד וְיֵצֵא אֶתְּם לְמַלְחָמוֹת וְתִהְיֶה לוֹ זְכוּת גְּדוּלָה מִסְפִּיק כְּדֵי שֶׁתַּעֲמֵד לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל?

ה' אָמַר לְמֹשֶׁה שֶׁהַבְּנִים שָׁלוּ לֹא יִקְבְּלוּ אֶת הַמְנַהֵיגוֹת אֶלָּא תִלְמִידוֹ, יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נוּן. ה' אָמַר לְמֹשֶׁה לְסַמֵּךְ אֶת יְדָיו עַל יְהוֹשֻׁעַ וְלָתֵת לוֹ חֵלֶק מִהַכּוֹחוֹת הַמִּיְחָדִים שֶׁיֵּשׁ לוֹ, וְיִרְאֶה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הָעֲרֻכְתּוֹ לַיהוֹשֻׁעַ כְּדֵי שֶׁהֵם יִשְׁמְעוּ לוֹ כְּשֶׁהוּא יְנַהֵיג אוֹתָם. וְעַדִּין, מִמִּשְׁפַּחְתּוֹ שֶׁל מֹשֶׁה יְהִיָּה אָדָם חָשׁוּב, יְהוֹשֻׁעַ יִצְטָרֵךְ לְשֹׂאֵל אֶת אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן הַגְּדוֹל לְפָנָיו שֶׁיֵּצֵא לְמַלְחָמָה כְּלִשְׁהִי. מֹשֶׁה עָשָׂה אֶפְלוּ יוֹתֵר מִמָּה שֶׁה' בִּקֵּשׁ מִמֶּנּוּ. הוּא הִנִּיחַ אֶת שְׁתֵּי יְדָיו וְסַמֵּךְ אֶת יְהוֹשֻׁעַ. כִּךְ נָתַן לוֹ כּוֹחוֹת רַבִּים וְעָשָׂה שְׁפָנָיו יְאִירוּ.

תְּהִלִּים / יוֹם ט"ז לַחֲדָשׁ פְּרָקִים ע"ט- פ"ב

בְּפָרֶק פ"א כְּתוּב: "תִּקְעוּ בַּחֲדָשׁ שׁוֹפָר בְּפֶסַח לַיּוֹם חֲגֵנוּ כִּי חֵק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפַּט לְאֶלְקֵי יַעֲקֹב" הַפְּסוּקִים הָאֵלֶּה מְדַבְּרִים אוֹדוֹת תִּקְיעַת שׁוֹפָר שֶׁהִיא הַמְצָוָה הָעִקְרִית בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה.

הגמרא אומרת שפסוקים אלו מדברים גם אודות הפרנסה שיש לכל יהודי בשנה שתבוא. ישנה מחלקת בגמרא, האם אדם נשפט בראש השנה או מדי יום ואולי אפלו מדי שעה!

חסידות מסבירה, שזו באמת אינה מחלקת – הם מדברים על דברים שונים. ברוחניות בראש השנה ויום כפור מחליטים מה יהיה לאדם. אבל בהתאם להתנהגות שלו מדי יום ומדי דקה, מחליטים עבורו האם הכח הרוחני שמגיע לו ירד באפן גשמי ויתן לו פרנסה, או ישאר בצורתו הרוחנית וימתין לו בגן עדו.

ישנם אנשים שחושבים שהיות ובכל מקרה ה' מחליט בראש השנה וביום כפור, זה לא משנה אם הם מתפללים במנין או הולכים לשעור תורה או מקיימים מצוות אחרות. או שהם יקבלו או שהם לא יקבלו את זה!

אבל זה לא נכון, אפלו אם בשמים החלט שהאדם יקבל הרבה, אם הוא לא מרויח את ברכת ה', הוא לא יקבל את הברכה של הגשמיות. וההפך גם הוא נכון אפלו אם מישהו לא אמור לקבל הרבה, בברכת ה', המעט יכול לעזור לו אפלו יותר מאשר אם קבל הרבה.

תניא / אגרת התשובה פרק ד' (ט"ז תמוז שנה פשוטה)

לומדים עד כמה מיחדת הנשמה של היהודי כדי להבין מה קורה כשהיא עוברת עברה (חס ושלום) וכיצד אנו יכולים לעשות תשובה.

אתמול למדנו אודות ארבעת האותיות בשמו של ה'. האדמו"ר הזקן מסביר שאותיות אלו הן עשר הספירות מחלקות לשני חלקים. שתי האותיות הראשונות הן הספירות שבהן ה' השתמש כדי לברא את העולם המסתר ושתי האותיות האחרונות – כנגד הספירות האחרונות בהן ה' השתמש כדי לברא את העולם שאנו יכולים לראות.

כעת נלמד כיצד רואים את האותיות האלו בנשמה של כל יהודי.

שתי האותיות הראשונות (הספירות של החלק הנסתר שבעולם) הן הכח שיש ליהודי שחושב אודות ה'. אנו חשבים אודות החיות שה' נותן בנו ועד כמה אנו מאשרים שה' בחר בנו כיהודים להיות העם היקר שלו. זה נסתר – מה שאנו חושבים ומרגישים.

האותיות האחרונות מאירות כשאנו מתנהגים בדרך שיהודי צריך להתנהג כמו ללמד תורה ולקיים מצוות. אלו דברים שאנו יכולים לראות זה מהחלק השני של שמו של ה' שפרא את הדברים שביכלתנו לראות.

היום יום / ט"ז תמוז

אפשר ללמד אהבת ישראל מהבעל שם טוב. אהבת ישראל שלו היתה חזקה יותר מכפי שאנו יכולים לשער.

המגיד אומר- אילו רק היינו יכולים לנשק את ספר התורה באותה אהבה שהיתה לבעל שם טוב כשנשק את הילדים שהביא ל"חידר" כשהיה באהעלפער.

(לפני שהבעל שם טוב התפרסם בעולם בשמו, הוא היה עוזר מלמד, שמביא את הילדים אל / מ הלמודים וסיע להם לומר מודה אני וברכות בבית הכנסת).

ספר המצוות / מצוות לא תעשה מ"ו, עשה ק"צ, לא תעשה נ"ו, נ"ז, עשה קצ"ב, קצ"ט

אנו קרובים ממש לסיום של כל ספר הרמב"ם. בספר המצוות היום לומדים שש מצוות:

1. **מצוות לא תעשה מ"ו** - ליהודים אסור לחזור לארץ מצרים, כדי שלא ללמד מהמצרים.
2. **מצוות עשה קצ"ט** - לפני שיוצאים להלחם נגד מדינה קודם כל יש לנסות להשלים עמם (שהם יתנו ליהודים להיות המושלים עליהם וישלמו להם מסים).
3. **מצוות לא תעשה ס"ו** - בשמדבר בעמים עמון ומואב, לא מנסים לפתח בשלום.
4. **מצוות לא תעשה נ"ז** - בל תשחית - אסור לכרות עצי פרי ללא סבה באשר נלחמים.
5. **מצוות עשה קצ"ב** - צריך להקצות מקום לחילים בו יוכלו להשתמש לשרותים, כדי שהמחנה ישאר טהור.
6. **מצוות עשה קצ"ג** - כל חיל צריך שיהיה לו יתד - כלי למקרה שהוא צריך ללכת להתפנות במקום שבו אין שרותים, כדי שיוכל לחפור חור באדמה ולכסותו אחר השמוש.

רמב"ם / הלכות מלכים פרקים ז-ט

פרק ז' - לפני שהיהודים יוצאים למלחמה כהן "משוח מלחמה" צריך לדבר בפניהם. אחד הדברים שעליו לומר להם הוא שמי שלא מתאים שילחם (למשל מי שהתחתן לפני פחות משנה) או מי שחושש ולא בוטח בה' צריך לחזור לביתו.

פרק ח' - לומדים מה לעשות כאשר כובשים עיר מהגויים. אחד הדברים המטלים עלינו הוא לודא שהגויים מקימים את שבע מצוות בני נח.

פרק ט - מלמד על שבע המצוות ומה עונשו של גוי שלא מקים אותם.

דרכי החסידות / סיום הרמב"ם

למוד וסיום הרמב"ם. כל הברכות מגיעות באמצעות התורה, כל ברכה באמצעות חלק נפרד מהתורה. לכן כדי לקבל את כל הברכות בשלמות בכל חלק מחיינו, עלינו להתחבר על ידי כל התורה כולה.

הרמב"ם הוא הספר היחיד שכולל את כל התורה, כל הלכות התורה כפי שנאספו מגמרות שונות ומובאות ביחד במקום אחד. בתנ"א, אומר לנו האדמו"ר הזקן שכאשר אנו לומדים ענין בתורה אנו מתאחדים עם החלק הזה של התורה שמחבר ומקשר אותנו לה' וכאשר כולנו לומדים את אותו חלק בתורה, אותו ענין - חלק של התורה מחבר בין היהודים שלומדים יחד.

אבל מה אם מישהו לא למד את כל הרמב"ם השנה?

אפילו אם לא למדתם את כל חמשת חלקי התורה, עדין שמחים ורוקדים בשמחת תורה, לכן כאשר מגיע הזמן לערוך סיום רמב"ם, זו שמחה אפילו עבור יהודים שלא למדו אותו. לכן, אפילו אם לא הייתה לכם אפשרות עד כה ללמד את כל המחזור של הרמב"ם או ספר המצוות, עדין יש לקחת חלק בסיום.